

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/34/2019
Identifikačné číslo spisu: 6018200579
Dátum vydania rozhodnutia: 14.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6018200579.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD., v právnej veci žalobcu: D. Ď., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. D. M. XXXX/X, XXX XX A., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marián Kurhajec, s. r. o., so sídlom Bajkalská 13, Bratislava, IČO: 36 860 662, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Nám. L. Štúra 1, Banská Bystrica, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, Odštepny závod Kriváň, so sídlom Kriváň 334, IČO: 36 038 351, 2/ Slovenská správa ciest, so sídlom Miletičova 19, Bratislava, IČO: 00 003 328, 3/ AUTO GAMES Slovakia, s. r. o, so sídlom ul. 29. augusta 36/A, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 726 435, právne zastúpený: Benkóczki, Baláž - advokáti, s. r. o., so sídlom 29. augusta 36A, Bratislava, IČO: 35 917 148, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OVBP2-2018/018909-2, TS zo dňa 9. júla 2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/98/2018-129 zo dňa 24. apríla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/98/2018-129 zo dňa 24. apríla 2019 m e n í t a k , ž e z r u š u j e rozhodnutie žalovaného č. OU-BB-OVBP2-2018/018909-2, TS zo dňa 9. júla 2018 a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi p r i z n á v a úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

Žalovanému a ďalším účastníkom právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Rozsudkom č. k. 23S/98/2018-129 zo dňa 24. apríla 2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „správny súd“ alebo „krajský súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a

zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OVBP2-2018/018909-2,TS zo dňa 9. júla 2018 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) a rozhodnutie obce Šiatorská Bukovinka č. ŠB-SP-001/2018 zo dňa 29. marca 2018 (ďalej aj ako „rozhodnutie prvostupňového stavebného úradu“) a účastníkom konania nepriznal právo na náhradu trov konania. Žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového stavebného úradu, ktorým v zmysle § 39 a § 39a zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), (ďalej ako „stavebný zákon“), v spojení s § 4 vyhlášky MŽP SR č. 453/2000 Z. z. povolil umiestnenie stavby „PIVÁREŇ - BARAG PLAY“- Šiatorská Bukovinka, pozostávajúcej z viacerých stavebných objektov, pre stavebníka spoločnosť AUTO GAMES Slovakia, s. r. o., so sídlom 29. augusta 36/A, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 726 435.

2. V napadnutom rozsudku krajský súd poukázal na ustanovenia § 32 ods. 1, § 33 ods. 1, § 35 ods. 1, § 37 ods. 1 až 4, § 140a ods. 1, § 140b ods. 1 stavebného zákona a konštatoval, že žalobca namieta nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného, nesprávne právne posúdenie veci a nezohľadnenie jeho pripomienok preukazujúcich reálny zásah do jeho práv a právom chránených záujmov.

3. Žalobca všeobecne v správnej žalobe uviedol, že sa nestotožňuje s tým, ako sa žalovaný vysporiadal s jeho odvolacími námietkami, keď uviedol, že jeho odvolacie námietky smerujú k právam a záujmom, ktoré sú predmetom ochrany verejného práva a tie v územnom konaní obhajujú dotknuté orgány štátnej správy podľa osobitných predpisov.

4. Za podstatné vo vzťahu k žalobným námietkam žalobcu správny súd poukazuje na ustanovenie § 2 ods. 1 SSP, v zmysle ktorého v správnom súdnictve správny súd poskytuje ochranu právam a právom chráneným záujmom fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Aj z odseku 2 tohto ustanovenia vypláva požiadavka, aby žalobca v správnej žalobe predniesol tvrdenie, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené, alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, a pod. Ďalej je tento nosný princíp správneho súdnictva rozvedený vo vzťahu k žalobcovi, ktorý je fyzickou osobou alebo právnickou osobou, v ust. § 178 ods. 1 SSP tak, že ako žalobca je definovaná fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

5. Zo žalobcom prednesených žalobných námietok podľa správneho súdu nevyplýva, že by bol žalobca dotknutý na svojich subjektívnych právach a právom chránených záujmoch.

6. Pokiaľ ide o námietku o nedostatku parkovacích miest pri umiestňovanej prevádzke a o absencii prechodu pre peších zákazníkov v projektovej dokumentácii, žalobca v správnej žalobe uviedol, že nesúhlasí ako sa s jeho odvolacími námietkami vznesenými v tomto smere vysporiadal žalovaný. Žiadnu konkrétnu argumentáciu, prečo by mal byť v tomto smere dotknutý na svojich subjektívnych právach a právom chránených záujmoch, neuviedol. Uviedol len to, že sa so závermi žalovaného nestotožňuje, pretože ním vznesené námietky smerovali predovšetkým k poskytnutiu ochrany jeho právam a právom chráneným záujmom a že v danej lokalite prevádzkuje viac ako 24 rokov čerpaciu stanicu, pozná pomery v danej lokalite a tieto budú realizáciou stavby dotknuté. Takto vznesenú žalobnú námietku nepovažuje správny súd za dôvodnú a v rozsahu a medziach správnej žaloby považuje potom závery žalovaného za preskúmateľné a správne.

7. K požiadavke udelenia výnimky z ochranného pásma podľa § 11 ods. 2 cestného zákona správny súd uvádza, že súhlasné stanovisko bolo dané Slovenskou správou ciest, Bratislava pod č. 5532/2015/2310/38300 zo dňa 26.10.2015, ktorá je majetkovým správcom cesty. Zároveň boli vyjadrené požiadavky pre zabezpečenie dopravného prístupu a pre napojenie na cestu I/71. Súhlasné stanovisko bolo vydané aj Okresným úradom Banská Bystrica, odborom cestnej dopravy a pozemných komunikácií pod č. OU-BB-OCDPK-2015/029341-HM zo dňa 23.11.2015 s tým, že tento dotknutý orgán uviedol, že konkrétne podmienky má určiť majetkový správca cesty Slovenská správa ciest, Bratislava a tieto podmienky je potrebné rešpektovať. Z uvedeného stanoviska tiež vyplýva, že pripojenie na cestu I/71 v zmysle § 3b cestného zákona bude riešené v samostatnom konaní. Žalobca ani v tomto

smere nepreukázal, že by mohol byť dotknutý na svojich právach a právom chránených záujmoch.

8. Je zrejme, že príslušný cestný orgán aj majetkový správca cesty vyjadrili s umiestnením stavby súhlas. Pri umiestňovaní stavby je predmetom administratívneho konania len riešenie umiestnenia stavby. K realizácii stavebnej činnosti, teda k samotnej výstavbe, dochádza až na základe právoplatného stavebného povolenia a k tejto realizácii je potrebné zabezpečiť udelenie výnimky podľa § 11 ods. 2 cestného zákona. Riešenie dopravnej situácie na dotknutom území a pripojenie umiestňovanej prevádzky na štátnu cestu I/71 bude predmetom samostatného konania pred príslušným cestným orgánom Okresným úradom Banská Bystrica, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií.

9. Studňa a žumpa sa nachádzajú mimo prevádzky žalobcu, ktorú od umiestňovanej prevádzky oddeľuje štátna cesta. Z administratívneho spisu vyplýva, že bolo vydané kladné stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Lučenec č. F361/2015/1373-Dmá zo dňa 08.04.2015 (v tomto stanovisku sa konštatuje zásobovanie objektu pitnou vodou z vlastnej studne), ktoré bolo potvrdené stanoviskom Úradu verejného zdravotníctva SR, Bratislava č. OLP/5396/17886/2017 zo dňa 12.07.2017. Rovnako súhlasné je aj záväzné stanovisko Okresného úradu Lučenec, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-LC-OSZP-2015/001574-1 zo dňa 04.03.2015. Súhlasné stanovisko bolo vydané aj Okresným riaditeľstvom Hasičského a záchranného zboru v Lučenci č. ORHZ-LC1-152/2015 zo dňa 17.02.2015. V prejednávanej veci nejde o situáciu, že by prevádzka žalobcu odoberala vodu z tej istej studne ako dotknutá umiestňovaná stavba, ani že by sa studňa nachádzala na pozemkoch vo vlastníctve žalobcu alebo v ich blízkosti. Rovnako nejde o situáciu, že by bola prevádzka žalobcu napojená na žumpu, na ktorú je napojená umiestňovaná prevádzka alebo, že by bola v blízkosti prevádzky žalobcu a že by bol žalobca v tomto smere dotknutý na svojich právach. Ku kvalite vody, jej dostatku z hľadiska potrieb umiestňovanej prevádzky a požiadaviek požiarnej ochrany, ako aj k riešeniu odvodu odpadových vôd, sa vyjadrili príslušné dotknuté orgány verejnej správy, do pôsobnosti ktorých patrí posudzovanie uvedených skutočností. Žalobca závery uvedených stanovísk v konaní pred správnym súdom nijako nevyvrátil a ani nežiadal tieto stanoviská samostatne preskúmať v zmysle § 27 ods. 3 SSP. Otázky týkajúce sa napojenia na studňu a privádzanie vody zo studne do umiestňovanej prevádzky, budú podrobnejšie riešené v stavebnom a kolaudačnom konaní, rovnako aj otázky odvodu odpadových vôd do žumpy. Navyše správny súd poukazuje na obsah vyjadrenia Okresného úradu Lučenec, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-LC-OSZP-2015/001593-1 zo dňa 30.01.2015, v bode 5., ktorého je riešená požiadavka na preukázanie nepriepustnosti žumpy z hľadiska vodotesnosti ku kolaudácii stavby, ako aj požiadavka na likvidáciu obsahu žumpy. Tieto požiadavky sú aj súčasťou územného rozhodnutia. Taktiež je potrebné uviesť, že na mieste, kde má byť stavba umiestnená, sa v minulosti nachádzal predajný stánok, ktorý bol na základe povolenia odstránený, pričom studňa a žumpa slúžili pre potreby tohto predajného stánku a boli ponechané.

10. Žalobca taktiež nijako konkrétne nepreukázal ohrozenie jeho prevádzky dažďovou vodou v prípade nárazových búrok. Na pojednávaní pred správnym súdom ďalší účastník konania 3/ uviedol, že odtok vody z parkoviska (príp. aj z lesa) je zabezpečovaný prostredníctvom rigolu, ktorý je popri ceste umiestnený dlhodobou. Žalobca v tomto smere nepopísal žiadne skutkové okolnosti a nenavrhol žiadne dôkazy, ktorými by vyvrátil závery uvedené v preskúmaných rozhodnutiach.

11. Správny súd ešte poukazuje na ustanovenie § 140b ods. 1 stavebného zákona, v zmysle ktorého obsah záväzného stanoviska je pre stavebný úrad záväzný a bez zosúladenia záväzných stanovísk nemôže rozhodnúť vo veci. Orgán verejnej správy 1. stupňa mal ako podklady pre rozhodnutie všetky potrebné záväzné stanoviská dotknutých orgánov a tieto boli súladné.

12. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 167 SSP a contrario a v konaní neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal, rovnako ani žalovanému a ďalším účastníkom 1/, 2/ a 3/ nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko im žiadne trovy konania v súvislosti s plnením povinností, ktorú by im uložil správny súd, aplikujúc ustanovenie § 169 SSP nevznikli.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia ku kasačnej sťažnosti

13. Dňa 24.06.2019 bola krajskému súdu doručená kasačná sťažnosť žalobcu (ďalej aj „sťažovateľ“), ktorou sa domáhal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil, vec vrátil na konanie a žalobcovi priznal náhradu trov konania a kasačného konania. Podľa žalobcu krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je daný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP.

14. Žalobca uviedol, že s právnym posúdením a odôvodnením krajského súdu týkajúceho sa požiadavky udelenia výnimky z ochranného pásma žalobca nesúhlasí, a to predovšetkým vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnom konaní je nesporné, že v zmysle rozhodnutia č. 1 obce Šiatorská Bukovinka bola uložená povinnosť pre stavby v ochrannom pásme cesty mať výnimku z tohto ochranného pásma ako aj to, že o túto výnimku žiadateľ do dnešného dňa nepožiadaval.

15. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ustanovenie § 11 ods. 5 zákona č. 135/1961 Zb. cestný zákon a tú skutočnosť, že súhlasné stanovisko Slovenskej správy ciest s realizáciou stavby v ochrannom pásme je irelevantné, nakoľko sa nevie či požadované vzdialenosti od cesty budú pre správcu cesty ešte akceptovateľné z hľadiska minimálnych medzí. Skutočnosť, že udelenie takejto výnimky nie je doložené k žiadosti o ÚR je nesporne pochybením žiadateľa. Z uvedeného dôvodu sa žalobca nestotožnil s argumentáciou krajského súdu, že zabezpečenie udelenia výnimky v zmysle § 11 ods. 2 cestného zákona nie je potrebné v územnom konaní, ale až po vydaní stavebného povolenia, t. j. v stavebnom konaní, nakoľko tento záver nie je podložený žiadnymi príslušnými zákonnými ustanoveniami. Podľa žalobcu v zmysle § 11 ods. 5 cestného zákona platí, že cestný správny orgán povoľuje výnimku podľa ods. 5 na základe stanoviska správcu pozemnej komunikácie a záväzného stanoviska dopravného inšpektorátu vydaného v rozsahu jeho pôsobnosti podľa osobitných predpisov, v ktorého miestnej pôsobnosti je časť cestného ochranného pásma, v ktorej sa má povoliť výnimka podľa ods. 2. Ak ide o povolenie výnimky v cestnom ochrannom pásme diaľnice a rýchlostnej cesty, cestný správny orgán povoľuje výnimku na základe stanoviska správcu pozemnej komunikácie a záväzného stanoviska Ministerstva vnútra SR vydaného v rozsahu jeho pôsobnosti podľa osobitných predpisov. Z uvedeného dôvodu nemôže byť podľa žalobcu predmetné stanovisko považované za relevantnú náhradu za udelenie výnimky.

16. Záver krajského súdu, že zo žalobných námietok nevyplýva, že by žalobca bol dotknutý na svojich subjektívnych právach a právom chránených záujmoch ako aj, že všetky dotknuté orgány štátnej správy, ktoré spolupôsobia v územnom konaní sa vyjadrili kladne k predloženej projektovej dokumentácii, pričom táto bola tiež vypracovaná odborne spôsobilými osobami, považuje sťažovateľ tiež za nesprávny, nakoľko príslušné vyjadrenia orgánov štátnej správy nie sú úplné, vzhľadom na skutočnosť, že sa vyjadrili len čiastkovo k vydaniu príslušného územného rozhodnutia. V tejto súvislosti žalobca poukázal na také nedostatky ako, že žumpa a studňa sa nachádzajú v tesnej blízkosti vedľa seba, a to až za hranicou pozemku stavebníka, pričom žalobca nemá vedomosť o existencii nájomnej zmluvy, resp. akejkoľvek inej zmluvy o užívaní dohodnutých stavieb. Taktiež upozornil žalobca na fakt, že voda z danej studne nikdy nevyhovovala ako pitná voda, pričom stavebník opak dosiaľ žiadnym relevantným dokladom nepreukázal, preto daná voda v žiadnom prípade nemôže vyhovovať potrebám prevádzky danej pivárne. Daná studňa taktiež podľa žalobcu nezodpovedá projektovej kapacite predpokladanej požiarneho projektu. Projektová dokumentácia podľa sťažovateľa vôbec nerieši, že všetka voda, ktorá bude použitá v objekte vrátane splaškov bude odkanalizovaná do existujúcej žumpy, pričom vybudovaním novej kanalizácie v požadovanej nepremfzajúcej hĺbke a požadovanom spáde sa prevádzkový objem stávajúcej žumpy rapídne zmenší, pričom žumpa v žiadnom prípade nespĺňa požiadavky noriem o nepriepustnosti.

17. Ďalším zásahom do práv a záujmov žalobcu je podľa neho to, že v dôsledku realizácie predmetnej stavby nebol zohľadnený dopad zhustenej dopravy. Vzhľadom na v projektovej dokumentácii naprojektovaný vjazd a výjazd z pivárne bude podľa sťažovateľa dochádzať k dopravným kolíziám. Celá plocha prístupu a plocha parkoviska je vyspádovaná smerom k štátnej ceste. V prípade letných nárazových búrok hrozí pretečenie dažďovej povrchovej vody cez oba jazdné pruhy štátnej cesty a tým k zaplaveniu a zatopeniu čerpacej stanice pohonných hmôt, ktorá je majetkom žalobcu. Do úvahy nebola

vzatá ani potreba pravidelného zásobovania a dovozu tovaru, odvoz tuhého komunálneho odpadu, vývoz žumpy, SSE a podobne. Podstatné je, že projektová dokumentácia hovorí o prístupe k pivárni na parkovisko len pre osobné motorové vozidlá, pričom v súvislosti s charakterom prevádzky je zrejmé, že k pivárni budú prichádzať aj nákladné motorové vozidlá, čím budú vznikajú problémy s výjazdom na štátnu cestu.

18. Vzhľadom na uvedené fakty žalobca nesúhlasí so záverom krajského súdu, že zo žalobných námietok nevyplýva, že by žalobca bol dotknutý na svojich právach a právom chránených záujmoch. Práve naopak, žalobca má za to, že s poukazom na všetky ním uvedené nedostatky preukázal, že došlo jednoznačne k zásahu do jeho práv. Žalobca má za to, že závery, ku ktorým dospel krajský súd v napadnutom rozsudku, nie sú dostatočne podporené náležitými argumentmi pričom krajský súd sa vo svojom rozhodnutí obmedzil len na konštatovanie, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia uvedené v žalobných námietkach ako aj, že nevyvrátil závery uvedených stanovísk v konaní pred správnym súdom a ani nežiadal tieto stanoviská samostatne preskúmať v zmysle § 27 ods. 3 SSP.

19. Podľa sťažovateľa krajský súd neprikladal žiadnu relevanciu skutočnostiam uvádzaným žalobcom, nevysporiadal sa so všetkými podstatnými tvrdeniami žalobcu, pričom táto argumentačná nedostatočnosť krajského súdu má za následok, že napádané rozhodnutie je ako celok nutné hodnotiť ako nejasné a nezrozumiteľné.

20. Z uvedeného dôvodu nie je podľa názoru žalobcu možné rozhodnutie krajského súdu považovať za súladné so zákonom, nakoľko zjavne vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. Ku kasačnej sťažnosti sa podaním zo dňa 09.09.2019 vyjadril žalovaný, ktorý sa v plnom rozsahu stotožnil s napadnutým rozsudkom, preto navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť.

22. Ku kasačnej sťažnosti sa podaním doručeným krajskému súdu dňa 18.09.2019 vyjadril ďalší účastník 3/, podľa ktorého je kasačná sťažnosť žalobcu nedôvodná a účelová, preto ju navrhol zamietnuť.

III.

Konanie na kasačnom súde

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (ustanovenie § 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

24. Po oboznámení sa s obsahom napadnutého rozsudku správneho súdu, administratívneho spisu, preskúmaného rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia prvostupňového stavebného orgánu kasačný súd zistil, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu žalobcu domáhajúceho sa zrušenia rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia prvostupňového stavebného úradu, ktorým bolo pre stavebníka, ktorý je ďalší účastník 3/ (AUTO GAMES Slovakia, s. r. o., IČO: 36 726 435) povolené umiestnenie stavby „PIVÁREŇ - BARAG PLAY“- Šiatorská Bukovinka v zmysle § 39 a § 39a stavebného zákona, v spojení s § 4 vyhlášky MŽP SR č. 453/2000 Z. z., preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom v rámci kasačného konania skúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvoinstančného správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

25. Podľa § 32 ods. 1 písm. a/ - d/ stavebného zákona, ak ods. 2 neustanovuje inak, umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia, ktorým je rozhodnutie o umiestnení stavby, rozhodnutie o využití územia, rozhodnutie o chránenom území alebo o ochrannom pásme, rozhodnutie o stavebnej uzávere.

26. Podľa § 39 ods. 1 stavebného zákona v územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie včítane architektonických a urbanistických hodnôt v území a rozhodne o námietkach účastníkov konania. V rozhodnutí o umiestnení stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti; podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia.

27. Podľa § 39 ods. 2 stavebného zákona, ak sa územné rozhodnutie o umiestnení stavby alebo územné rozhodnutie o využití územia týka územia, vo vzťahu ku ktorému sa uskutočnilo posudzovanie vplyvov alebo zisťovacie konanie podľa osobitného predpisu, lga) musí obsahovať informácie o rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní a záverečnom stanovisku, ak boli vydané.

28. Podľa § 39a ods. 1 stavebného zákona rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

29. Podľa § 39a ods. 2 stavebného zákona v podmienkach na umiestnenie stavby sa určia požiadavky

- a) na ochranu prírody a krajiny a na zabezpečenie starostlivosti o životné prostredie,
- b) na zabezpečenie súladu urbanistického riešenia a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, najmä na výškové a polohové umiestnenie stavby vrátane odstupov od hraníc pozemku a od susedných stavieb, na výšku stavby, prístup a užívanie stavieb osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, na napojenie na siete technického vybavenia, napojenie na pozemné komunikácie, na podiel zastavanej plochy a nezastavanej plochy zo stavebného pozemku vrátane požiadaviek na úpravu jeho nezastavaných plôch,
- c) vyplývajúce z chránených častí krajiny alebo z ich blízkosti,
- d) vyplývajúce zo stanovísk dotknutých orgánov.

30. Žalobca v kasačnej sťažnosti poukazoval, že umiestnením stavby bude dotknutá jeho prevádzka (24 ročná pumpa), okrem iného, rozsahom a charakterom dopravnej situácie, ktorá vznikne po postavení umiestňovanej stavby a jej prevádzky.

31. V tomto smere je podľa kasačného súdu potrebné konštatovať, že prevádzka umiestňovanej stavby bude ovplyvňovať existujúcu dopravnú situáciu a od spôsobu „vyriešenia“ dopravnej situácie (vjazdu a výjazdu dopravných prostriedkov z areálu pivovaru) a charakteru konkrétneho riešenia tejto dopravnej situácie, ktorej riešenie nebolo v čase rozhodovania správnych orgánov v inštančnom postupe jednoznačne, preukázateľne zrejme, nie je možné vylúčiť vplyv (a rozsah vplyvu) dopravného riešenia na prevádzku žalobcu. Preto v štádiu rozhodovania správnych orgánov, ako aj v čase súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov vydaných v inštančnom postupe, musia byť zrejme parametre budúcej dopravnej situácie, spojené s prevádzkou umiestňovanej stavby, v súvislosti s existujúcou dopravnou situáciou a existujúcimi stavbami, či umiestňovaná stavba, prevádzka, už existujúcich stavieb a existujúcu dopravnú situáciu, bude ovplyvňovať a v akom rozsahu. Preto nie je možné vylúčiť, že práve dopravná situácia, ktorá vznikla v súvislosti s umiestnením stavby, nebude mať podstatný vplyv, na prevádzku žalobcu.

32. Podľa § 3b ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pripájaní pozemných komunikácií, zriaďovaní vjazdov z

cesty alebo miestnej komunikácie na susedné nehnuteľnosti, o úpravách alebo zrušení pripojenia pozemných komunikácií a vjazdov z cesty alebo miestnej komunikácie na susedné nehnuteľnosti rozhoduje s ohľadom na ochranu dotknutej pozemnej komunikácie a na bezpečnosť premávky na nej príslušný cestný správny orgán.

33. Podľa § 3b ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb., ak konanie podľa odseku 1 súvisí s umiestnením stavby alebo využitím územia, o ktorom rozhoduje stavebný úrad v územnom konaní, je konanie podľa odseku 1 súčasťou územného konania. Cestný správny orgán má v územnom konaní postavenie dotknutého orgánu,2aa) ktorý v konaní uplatňuje svoju pôsobnosť pri ochrane pozemnej komunikácie záväzným stanoviskom.2ab) Na vydanie záväzného stanoviska sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.1)

34. Podľa § 3b ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. cestný správny orgán pri povolení podľa odseku 1 rozhoduje na základe stanoviska správcu pozemnej komunikácie a záväzného stanoviska dopravného inšpektorátu vydaného v rozsahu jeho pôsobnosti podľa osobitných predpisov.1f) Ak ide o diaľnice a rýchlostné cesty, rozhoduje cestný správny orgán na základe stanoviska správcu pozemnej komunikácie a záväzného stanoviska Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vydaného v rozsahu jeho pôsobnosti podľa osobitných predpisov.1f)

35. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. na ochranu diaľnic, ciest a miestnych komunikácií a premávky na nich mimo sídelného útvaru obce ohraničeného dopravnou značkou označujúcou začiatok a koniec obce slúžia cestné ochranné pásma. Pre jednotlivé druhy a kategórie týchto komunikácií určí šírku ochranných pásem vykonávací predpis, a to pri diaľniciach a cestách vyšších tried v rozsahu 50 až 100 metrov od osi príľahlého jazdného pásu, pri cestách nižších tried a miestnych komunikáciách 15 až 25 metrov od osi vozovky, nad a pod pozemnou komunikáciou. Cestné ochranné pásmo pre novobudované alebo rekonštruované diaľnice, cesty a miestne komunikácie vzniká dňom nadobudnutia právoplatnosti územného rozhodnutia.

36. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. v cestných ochranných pásmach je zakázaná alebo obmedzená činnosť, ktorá by mohla ohroziť diaľnice, cesty alebo miestne komunikácie alebo premávku na nich; príslušný cestný správny orgán povoľuje v odôvodnených prípadoch výnimky z tohto zákazu alebo obmedzenia záväzným stanoviskom.2ab)

37. Podľa § 11 ods. 5 zákona č. 135/1961 Zb. žiadosť o povolenie výnimky podľa odseku 2 sa podáva v štádiu prípravnej dokumentácie. Výnimky možno povoliť len v odôvodnených prípadoch, ak tým nebudú dotknuté verejné záujmy, najmä dopravné záujmy a záujmy správy dotknutej komunikácie. Povolením výnimiek nesmie dôjsť k rozšíreniu súvislej zástavby obcí obstavovaním komunikácie. Povolenie výnimky možno viazať na podmienky. Na povolenie výnimky sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.1)

38. V preskúmvanej veci bolo podľa kasačného súdu potrebné posúdiť, či sa krajský súd zákonne vysporiadal so žalobnými bodmi žaloby. V bode 61 rozsudku správny súd k požiadavke udelenia výnimky z ochranného pásma podľa § 11 ods. 2 cestného zákona konštatoval, že súhlasné stanovisko bolo dané Slovenskou správou ciest, ktorá je majetkovým správcom cesty a zároveň boli vyjadrené požiadavky pre zabezpečenie dopravného prístupu a napojenie sa na cestu I/71. Správny súd konštatoval, že súhlasné stanovisko bolo vydané Okresným úradom Banská Bystrica, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií a že tento dotknutý orgán uviedol, že konkrétne podmienky má určiť majetkový správca cesty - Slovenská správa ciest, Bratislava a tieto podmienky je potrebné rešpektovať.

39. Podľa krajského súdu z uvedeného stanoviska vyplýva (bod 61 rozsudku), že pripojenie na cestu I/71 podľa § 3b cestného zákona bude riešené v samostatnom konaní. Žalobca ani v tomto smere, podľa správneho súdu, nepreukázal, že by mohol byť dotknutý na svojich právach a právom chránených záujmoch.

40. K tomuto konštatovaniu správneho súdu (bod 61 rozsudku) kasačný súd poukazuje, že priorityne bolo potrebné posúdiť v súdnom prieskume či v čase vydania správnych rozhodnutí vydaných v inštančnom postupe bolo alebo nebolo, v tomto štádiu konania, potrebné posúdiť, či vydaniu týchto rozhodnutí malo predchádzať rozhodovanie príslušného orgánu o udelení výnimky podľa § 11 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb.

41. Súčasťou administratívneho spisu je stanovisko Okresného úradu Banská Bystrica, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 23.11.2015, v ktorom konštatoval k predloženej dokumentácii pripomienky, keď súhlas so spracovanou dokumentáciou a štúdiou podmienil určením podmienok majetkového správcu cesty, a to Slovenskej správy ciest, GR, Bratislava, ktorý je kompetentný, podľa vyjadrenia Okresného úradu Banská Bystrica, určiť podmienky, za ktorých je podmienené umiestnenie stavby v súvislosti so zriadením parkoviska a vjazdu na cestu I/71 a v bode 2 pripomienok konštatoval, že stavebník je povinný požiadať Okresný úrad Banská Bystrica, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií o povolenie dopravného pripojenia na cestu I/71 v zmysle § 3b zákona č. 135/1961 Zb.

42. V konaní bolo potrebné posúdiť či rozhodnutie vydané postupom podľa 3b zákona č. 135/1961 Zb. sa v prejednávanej veci vyžaduje pre územné konanie, či takéto rozhodnutie je podkladom pre vydanie preskúmaného rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu, a či bolo potrebné vydať aj povolenie v súlade s § 11 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. (upravujúce vydávanie povolenia v odôvodnených prípadoch výnimky zo zákazu § 11 ods. 1, ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb.), a či v prípade stavebníka (umiestňovanej stavby) sa vydanie takejto výnimky vyžaduje.

43. Tak ako vyplýva z vyjadrenia Slovenskej správy ciest z 26.10.2015, stavba je umiestnená v cestnom ochrannom pásme cesty I. triedy I/71, čo znamená, že bolo potrebné, aby príslušný cestný správny orgán povolil, a to v odôvodnených prípadoch, výnimky zo zákazu (obmedzenia) upraveného v § 11 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb., ktorý upravuje komplexne cestné ochranné pásmo, keď stanoviská správnych orgánov, pri umiestňovaní posudzovanej stavby, nie sú predmetom samostatného súdneho prieskumu. Z obsahu stanoviska Okresného úradu Banská Bystrica z 23.11.2015, podľa kasačného súdu, nie je zrejmé, že by uvedený orgán záväzným stanoviskom povoľoval výnimku (obmedzenia) a rozhodoval aj o výnimke podľa § 11 ods. 2 a 5 zákona č. 135/1961 Zb., navyiac, ak by takéto výnimka nebola udelená, tak je bezpredmetné umiestňovanie stavby ako takej, tak ako je navrhovaná podľa predloženej dokumentácie.

44. Preto podľa názoru kasačného súdu nemá zmysel vec posudzovať v stavebnom konaní, ak by výnimka udelená nebola a celé v tomto smere územné konanie by bolo zmätočné, keď § 11 ods. 5 zákona č. 135/1961 Zb. predpokladá udelenie výnimky v štádiu prípravnej dokumentácie, čo znamená, že už pri príprave projektovej dokumentácie, zákonodarca v § 39a ods. 2 upravuje (v rozhodnutí o umiestnení stavby) podmienky umiestnenia stavby a požiadavky na stavbu, keď každá umiestňovaná stavba musí mať v rozhodnutí o umiestnení stavby vyriešené napojenie na pozemné komunikácie a napojenie na sieť technického vybavenia.

45. Podľa § 3 ods. 3 písm. c/ vyhlášky č. 453/2000 Z. z k návrhu na vydanie územného rozhodnutia sa prikladajú rozhodnutia, stanoviská, vyjadrenia, súhlasy, posúdenia alebo iné opatrenia dotknutých orgánov štátnej správy a obce.

46. Podľa § 3 ods. 4 písm. e/, písm. h/ vyhlášky č. 453/2000 Z. z. k návrhu na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby sa podľa miesta, druhu, rozsahu a predpokladaných účinkov stavby prikladá dokumentácia pre územné rozhodnutie v dvoch vyhotoveniach, z ktorej textovej a grafickej časti musia byť dostatočne zrejmé najmä údaje o požiadavkách stavby na zásobovanie energiami a vodou, odvádzanie odpadových vôd, dopravné napojenie vrátane parkovania, zneškodňovanie odpadov a návrh napojenia stavby na dopravné vybavenie územia a jestvujúce siete a zariadenia technického vybavenia územia (písm. e/), dotknuté ochranné pásma alebo chránené územia,5) dotknuté pamiatkové rezervácie alebo pamiatkové zóny6) (písm. h/).

47. Podľa najvyššieho súdu, vyššie uvedené znamená pri umiestňovanej stavbe, navyiac nachádzajúcej sa v ochrannom pásme (§ 11 zákona č. 135/1961 Zb.), že musí byť v rozhodnutí o umiestnení stavby vyriešené napojenie na pozemné komunikácie. Potom záver krajského súdu v bode 61, vo väzbe na bod 62 rozsudku nemá oporu v zákonnej úprave podľa § 11 ods. 2 a 5 zákona č. 135/1961 Zb. Podľa kasačného súdu vydaniu preskúmaných správnych rozhodnutí malo predchádzať konanie a rozhodnutie podľa § 3b zákona č. 135/1961 Zb., zákonodarca v tomto ustanovení (§ 3b ods. 1, 3 zákona č. 135/1961 Zb.) upravuje povinnosť riešiť napojenie na pozemné komunikácie v územnom konaní. Zo zákona vyplýva povinnosť „premietnuť“ dopravné napojenie umiestňovanej stavby do projektovej dokumentácie a vydať príslušné rozhodnutia - povolenia podľa § 11 ods. 2, 3, 5, § 3b ods. 1, 3, 4 zákona č. 135/1961 Zb. pred vydaním rozhodnutia v územnom konaní, teda rozhodnutí vydaných podľa § 39a ods. 2 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb.

48. Pivovar, ako vyplýva z projektovej dokumentácie, je stavba projektovaná s predpokladom kapacity 12 miest a obsluhu. Jedná sa síce o menšie prevádzkové zariadenie, čo nemá vplyv na zabezpečenie bezpečnosti prevádzky a jeho vjazdu a výjazdu do tejto prevádzky, v súvislosti s už existujúcou dopravnou situáciou, predovšetkým s existujúcou cestou I. triedy I/71.

49. V administratívnom spise, ktorý tvorila predložená projektová dokumentácia, sa nachádza projektová dokumentácia - list 2, v ktorej je poznámka, že napojenie na štátnu cestu a odstavňá plocha sú riešené podrobne v samostatnej projektovej dokumentácii, náčrt B I/71 smer Filákov, Šiatorská Bukovinka, kde je úprava napojenia sa zo štátnej cesty I/71 zo smeru Filákov - Šiatorská Bukovinka na štátnu hranicu - Maďarsko, na napojenie zo štátnej cesty I/71 na predmetnú parcelu, čo zrejme znamená, že projektová dokumentácia nepočíta s prístupom k umiestňovanej stavbe zo smeru štátna hranica - Maďarsko, na smer Filákov, na ceste I/71.

50. Vplyv umiestňovanej stavby na existujúcu dopravnú situáciu a aj budúcu, sú správne orgány povinné posudzovať ex offio, pretože táto povinnosť im vyplýva z normatívnej úpravy, preto je bez relevancie, či námietky tohto charakteru účastník konania správneho orgánu podal.

51. Správne orgány vyhodnocujú vplyv umiestňovanej stavby nielen v rozsahu konkrétnych námietok účastníka konania. Preto nie je možné sa stotožniť s tvrdením správneho súdu, že žalobca v tomto smere nepreukázal v súdnom prieskume, že by mohol byť dotknutý a ukrátený na svojich subjektívnych právach súvisiacich s umiestnením stavby a jej budúcou prevádzkou a vzniknutou dopravnou situáciou.

52. V prípade ostatných námietok - žumpa, studňa, odvoz odpadu kasačný súd konštatuje, že tieto zariadenia sú na pozemku stavebníka, v tomto smere sa stotožnil kasačný súd s posúdením veci krajským súdom, keď žalobca nepreukázal v súvislosti s týmito námietkami, že umiestnením stavby, vo vzťahu k týmto námietkam, môžu byť konkrétne jeho práva dotknuté.

53. V súvislosti s názorom sťažovateľa, že napadnutý rozsudok správneho súdu je nejasný a nezrozumiteľný kasačný súd, v súlade s opakovane konštatovaným záverom Ústavným súdom Slovenskej republiky, konštatuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV.ÚS 112/05, I.ÚS 117/05). Kasačný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu nezhliadol nedostatky nedostatočného zdôvodnenia rozsudku jeho právneho názoru, ktorý však kasačný súd vyhodnotil ako nesprávny, z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného ako nesúladne so zákonom zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude žalovaný v zmysle § 469 SSP povinný rešpektovať vyslovený právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

54. Podľa § 462 SSP, ak kasačný súd dospeje k záveru, že napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy nie je v súlade so zákonom, a krajský súd žalobu zamietol, môže rozhodnutie krajského súdu zmeniť tak, že zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie.

55. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 a 2 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a § 175 ods. 1 SSP tak, že úspešnému sťažovateľovi (žalobcovi) priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania na krajskom súde a kasačnom súde. O výške náhrady trov konania na krajskom súde a kasačnom súde rozhodne podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 2 SSP krajský súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.